

418. Заспал и Стоян, Стойене
На жътва (на връщане от нивата)

ТД-94,1,5

Заспал и Стоян, Стойене,
в негови ладни зимници
с негова млада нивяста,
с негово мъжко дитенце.

5 Ка ги видела майка им,
тя каил ни е станала,
— — —

запали ладни зимници
на четирите кишета,
па ми навънка излези

10 и на Стояно думаше:
– Сино Стоене, Стоене,
излизай, синко, навънка,
разбивай, синко, прагове
ем горни, синко, ем долни,

15 дано навънка излезеш;
мъжко си дите вземи,
булката и да остане –
тя е дивета на мама,
а ти си, синко, идничък!

20 Не я е зачул млад Стоян,
на[й] я зачула сна[х]а ѝ,
тя ми навънка излези
и си Стояно извика:
– Либе Стойене, Стойене,

25 я са надзади повърни,
зими ми, либе, алтъни!
Стоян са назад повърна
и ми е в огин изгорял.

с. Пъдарско, общ. Брезово, 11 декември 1964 г.
Стояна Петкова Докова, род. 1902 г.